

POST numret

KLUBB TÄBY

Årgång 9

nr 1

1983

Lantbrevbärare Sven Erikson på Ljusterö 1963.

Bild: Nisse Johansson, Danderyd

KLUBB TÄBY

KLUBBNYT

Klubbens årsmöte hölls den 22/2 i Åkersbergas nya lokaler, med ett 40-tal medlemmar närvarande. Förutom representanterna från avdelningsstyrelsen hade Mary-Ann Ekström, tidigare aktiv medlem i klubben, numera på förbundskentoret, inbjudats.

Josef Lundell omvaldes till ordförande i två år. Bengt Sandell och undertecknad valdes som styrelseledamöter 1983-84 och Marie Lundqvist för 1985.

Efter årsmötesrutinerna diskuterades bl a Tentsboda, säsonganpassningen, säkerhetsfrågorna, bilbrevbäringen, Statsanställd, mm,mm.

Sommarvikariernas arbetstid. Även i år begärde områdesförvaltningen förhandlingar om s k säsonganpassning, dvs reducering, av arbetstiden för sommarvikarierna i brevbäringen.

OF:ets krav var 60 minuters reducering (per dag) för heltidare och 50 min för deltid.

Efter förhandlingar med of-klubbarna blev resultatet ungefär detsamma som i fjol. Dock blir det - helt i enlighet med tidsandan - en ytterligare försäkring för sommarvikarier som går villadistrikt, de får i sommar 30 minuters reducering per dag mot i fjol 20 minuter.

/JÅ

BREVBÄRAROMLÄGNINGEN våren hösten 83

Så blev den då äntligen klar, den av alla efterlängta omlägningen????? Hur blev det då? Ja som de flesta har märkt försämringar.

Varför? För att börja med det positiva, försörjningstiden har utökats med sammanlagt ca 70 min och blocktiden med sammanlagt ca 1 timme o 30 min beroende på ökad postmängd. De flesta distrikten har även visat upp en ökning av postmängden från driftstatistiken. Fråga: hur har det då kunnat bli en utökning av antalet hushåll för de flesta distrikten. Till att börja med så var det en tuffare bedömning: än förut på övriga kontra direkt låda (direkt låda = lätt att nå utan att avika från färdväg och utan att behöva ställa ifrån sig cykel eller kärra) direkt ger 13/100 av en minut, övrig ger 23/100 av en minut.

forts

De tilläggstider som förut fanns har försvunnit. Backtilläggen gav ju förut en hel del tid, speciellt då för extremt backiga distrikt ända upp till 20 min, personligen tycker jag det var olyckligt, speciellt då ur rättvisesynpunkt att dessa tillägg försvann. Tillägget för stor postmängd dvs stort antal försändelser per avlämningsställe försvann, gav förut upp till 3/100 av en minut per avlst, detta innebar att 10-15 min försvann maximalt för vissa distrikt.

Exaktare mätning av vägsträckan både till och från och inom distrikten. Var förut i många fall väldigt generös (förmodligen berodde detta på att äldre inte så detaljerade kartor användes vid den förra omläggningen). 100 m innebär 60/100 av en minut i tidsåtgång, för en del distrikt innebar detta att upp till 15-20 min rök. Viss "kryssning" under färden inom distrikten godtogs. Förutsättningarna för detta var då väsentligt förbättrad färdväg, undvika tommkörning, flertalet lådor på höger sida, allt under förutsättning låg trafikintensitet på vägen ifråga. Det var en hel del strul fram och tillbaks om detta vilket väl innebar att det inte blev någon milimeterrättvisa.

Allt detta sammantaget innebar en utökning av hushållen för de flesta distrikten. Trots detta har antalet distrikt ökat från 52 till 54, detta har naturligtvis berott på den ökade byggnationen i Täby.

Sammanfatningsvis har två distrikt försvunnit 50C och 40D ett heltid kommit till 67A och tre deltid 47A, 41B, 41C. Andra förändringar som kan nämnas är att block 63 har tagits bort och utökade förarbeten med paketgöromål. I samband med omläggningen gjordes det också en undresökning på felplacerade lådor vilka nu under den närmaste tiden förhoppningsvis kommer att rättas till.

Avslutningsvis om normer och tidsberäkningar bör man som brevbärare ha klart för sig att ifall det i dagens läge inte hade funnits något normsystem över huvudtaget hade man kommit ännu sämre ut. Det skall ju sparas på alla håll o kanter (det kärva ekonomiska läget) och det är alltid lättast för överheten att spara längst ner i produktionen. I ett sånt läge är det kanske inte så dumt att ha lite normer att peka på, sen är det en annan sak hur man kommer fram till de normer o beräkningar som gäller, men det är väl en förhandlingsfråga mellan facket o postverket. Som brevbärare är det bara att hoppas att det blir bättre tider o att detta visar sig i en bättre tidsberäkning till nästa gång. Man behöver kanske inte bara hoppas, det går ju att ta ett personligt ansvar genom att inte infinna sig 30-45 min innan ens tjänstgöring börjar, riva ner officiella gångrutter o ersätta dem med sina egna, öva upp ovan personal på specialgångrutter, inte använda eller ens kunna den officiella uppkastningen o blockningen. Allt sånt här märks o tas naturligtvis upp nästa gång det skall förhandlas om normer och tidsberäkningar.

FACKLIGA NOTISER

Bilbrevbärningen mot sitt slut.

I.

Fr o m den 1 januari 1982 gäller ett nytt tidberäkningssystem för stadsbrevbärning med brevbärrarbil. Naturligtvis innebär det försämringar: Även bilbrevbärarna skall ju ha sin del av åtstramningen. 20-30 minuter per dag förlorar vi på de nya normerna.

10 minuter har man tagit genoma att skära ner det betalda måltidsuppehållet från 20 till 10 minuter. Samma reducering gjorde man på cykel- och gångdistrikten, när de fick ny arbetstidsberäkning 1978. Men resten av tiden då? Ja, här blir förklaringarna betydligt grumligare. Det är fr a i förarbetet som nedskärningarna har gjorts. Centralförvaltningen motiverar detta med att

"bilbrevbärningen tillämpar samsortering. Det har konstaterats att samsorteringen förkortar finställningstiden eftersom arbetet då utförs i en omgång"

För den som har praktisk erfarenhet av samsortering förefaller detta påstående något ensidigt. Det man ev. kan vinna vid finställningen förlorar man vid uppsorteringen. Det visar sig också att påståendet saknar stöd i Postverkets egen undersökning!

Till grund för revideringen av tidberäkningssystemet ligger en studie som Poststyrelsen genomförde under första halvåret 1979. Man gjorde klockstudier på 50 slumpmässigt utvalda bildistrikt. När studien bearbetats och resultatet offentliggjordes 1980, hördes en del om att bilbrevbärarnas distrikt i genomsnitt var 33.2 minuter per dag för bra. Något som naturligtvis måste rättas till!

Nu finns emellertid i studien en redovisning av var man fått ihop dessa 33.2 minuter. Den visar följande (+ innebär att brevbäraren tjänat och - förlorat så många minuter per dag jämfört med arbetstidsberäkningen):

Förarbetstid	+ 3.5	Färd till och från	- 0.5
Tidn. påskrivn.	- 0.6	Färd inom distr	+ 4.0
Verktilläggs-tid	+ 5.1	Gång	+ 1.0
Personlig tid	+ 3.6	Sträckkörning	+ 0.1
Måltidsuppehåll	+ 2.7	Stopptid	- 9.0
Fastighetsbek	+ 2.7	Avlämnings-tid i uppg.	+ 1.7
Biltillägg	+ 6.0	Ompackning	+ 0.5
Efs obeställbara	0.0	Verktilläggs-tid	+ 5.1
		Personlig tid	+ 7.1
Förarbetet totalt	+ 23.1	Turarbete totalt	+ 10.1

Sammanlagt 23.1 + 10.1 = 33.2 minuter/dag

Vi ser här, att det som brevbäraren verkligen spar in tid på är den personliga tiden (inkl måltidsuppehåll) plus den s k verktilläggs-tiden. När dessa sammanlagt 23,6 minuter dragits ifrån återstår 9.6 minuter. Men av dessa 9.6 minuter är det högst 3.5 minuter (=förarbetstiden) som kan hänföras till samsorteringen! Man har alltså tagit tid från andra poster än den man uppgivit!? Ja, det är naturligtvis vad man gjort: Poststyrelsen har lagt beslag på en del av den personliga tid, som den stressade brevbäraren inte ger sig tid att utnyttja. Men dessutom har man tagit av verktilläggs-tiden (som skall användas till delgivningar, samtal i tjänsten, återställande av backpost, läsning av cirkulär, etc) samt tiden för fastighetsbek och biltillägget. Säkert tjänar brevbäraren in tid på dessa snvitt idag. Men varför? Därför att det fuskas en del! Fastighetsböckerna sköts inte som de skall, inte heller bilarna, osv. Det märkliga - men egentligen ganska typiska - är att Poststyrelsen nu sanktionerar detta fusk. Det är nämligen vad man har gjort när man infört en ny och snålare tidberäkning på grund av denna studie!

Det finns ytterligare en sak i rapporten som bör noteras. Man konstaterar att det förekom 5 studier med mycket stora positiva avvikelser, dvs brevbärarna tjänade extremt mycket tid. Man förklarar detta med att dessa haft "hög arbetstakt och god arbetsteknik. Man har dessutom kört med öppen dörr" (!!!/JÅ understr.) Förutom att brevbärarna i fråga måste vara idioter (och osolidariska sådana!) är det anmärkningsvärt att dessa studier, där den studerade utfört arbetet på ett vad jag vet lagstridigt sätt, ändå tas med. Likaså har man tagit med "något fall" där man "i praktiken haft betydligt större andel pl D än vad kartläggningen anger", dvs kartläggningen har genomförts på ett felaktigt sätt. Ändock har det distriktet tagits med i studien!

II.

Detta lärestycke över hur arbetsgivaren arbetar, har fått praktisk betydelse i de omläggningar, som nu genomförts på samtliga kontor.

Men endast för en kortare tid. I en skrivelse från Poststyrelsens
Distributionsrörelse i juni i år, meddelas nämligen att de, å samråd
med Statsanställdas Förbund,

"beslutat att bilbrevbärningen med utnyttjande av nuvarande special-
byggda brevbärarbilar successivt måste avvecklas. Färdsättet i brev-
bärningen kan bli gång, cykel eller högerstyrd standardbil".

I klartext innebär detta att de flesta av våra bildistrikt kommer att
avvecklas. De är nämligen av sådan karaktär att det går att ändra
färdsättet till cykel. Hur snabbt denna omvandling kommer att ske,
beror bl a på hur länge bilarna håller. Postverket kommer nu att göra
en slutbeställning på 350 bilar. Enbart under föregående och nuvarande
budgetår hade det behövts 600 nya bilar; avvecklingen måste alltså
påbörjas omedelbart. De kriterier som skall gälla vid fördelningen av
de sista bilarna, kommer att beslutas under hösten.

De distrikt som har verkligt långa färdsträckor, kommer i fortsätt-
ningen att tilldelas "lantbrevbärarbilar", dvs högerstyrda standard-
vagnar.

Rent allmänt är det, enligt min mening, inte så mycket att säga om det
här beslutet. Det finns flera skäl till att inskränka på bilbrevbär-
ningen: den innebär (även för våra bäst skötta bilar) orimliga kost-
nader; den är i stort sett ohälsosammare än cykel (det påstår jag
trots att en del av oss sökt till bilarna just av hälseskäl); ur
trafiksäkerhetsynpunkt är den klart olämplig i villaområdena.

Så kan man se saken på litet längre sikt. Det hindrar inte att vi
som nu drabbas av den här nyordningen inte alltid gillar den. Vi har
ju i många fall sökt oss till just bilbrevbärning och vant oss vid
den.

Därför heppas vi naturligtvis, i den huggsaxa som nu följer, på att
få så många bilar som möjligt. Så är det!

YJÅ

////////////////////////////////////

I redaktionen: Mikael Eriksson, Per Stridsberg, Ann Thyren, Jan
Åhman.

Bilderna i detta nummer har tagits av Nils Jehansson. Kopiorna har
gjorts av Postens fotografer och Ingvar Svenssen i Farsta har som
vanligt hjälpt oss med att trycka dem. Textsidorna har tryckts av
Kjell Ekdahl på avdelningsexp. Tack allesammans!

Till minne av en arbetsksarat

Du, som ställde upp för en var
vi nu en tanke för dig har

Då dödsbudet oss alla når,
Till dig en tanke osökt går
Tack för alla goda år

Bemärkelsedagar, jubileum av alla slag
där ställde du upp för ett tag
med lista och kom ihåg
Ditt engagemang vi alltid såg

Då någon hade det svårt
såg du till att problemet blev vårt

Tack Birgit för allt vi fått
Ditt liv blev alltför kort

Personalen Täby 1

ABSTRAKT EXPRESSIONISM

ELLER BARA ABSTRAKT?

"Nordatlantens ljus"
Målningar, skulpturer och teckningar 1960-1983 av

Willem de Kooning

En utställning på Moderna Museet 17 sept. till 30 okt.

Abstrakt expressionism. Smaka på det. Nog känns det en aning avlägset, i varje fall för mig vars konsthistoriska skolning aldrig kom längre än de franska impressionisternas glada skola på sent 1800-tal. 1900-talet är egentligen fullt med olika -ismer, det är så många att jag aldrig orkat hålla reda på dem vilket i mitt fall inte spelat någon större roll då jag funnit det moderna måleriet ganska ointressant. Denna avoghet beror givetvis på de murar den okunnige bygger upp omkring sig och inte på något djupare skärskådande av 1900-talets måleri.

Nu hamnade jag av händelse på Moderna Museet och fick tillfälla att studera denna abstrakta expressionism på nära håll. All konst, vare sig det är målningar, teckningar, skulpturer eller foton, mår bäst av att avnjutas live. Detta faktum gäller mer än någonsin den moderna konsten vars struktur och reliefverkan spelar en inte obetydlig roll i sammanhanget. Nu sögs jag in i de Koonings värld full av stämningar, intryck, färger och obegripligheter. Tar man sig tid och studerar målningarna en och en så upptäcker man en massa olika saker som vid en snabbtitt ter sig väldigt avlägset.

de Kooning har två huvudmotiv, kvinnan och landskapet, och dessa finns alltid förenade på en och samma duk. För honom är enheten det viktiga, dvs av dessa två företeelser blir det en fusion. Det är inte alltid så lätt att upptäcka var gränserna går, och det är det som är meningen. På de tidigare målningarna från 60-talet så är det förhållandevis enkelt då de Kooning använder sig av en specifik form och hudfärg för att identifiera kvinnan. Formen är i regel väldigt laddad, nästan pornografisk i sin provocerande utformning. T.ex, vad jag först tyckte såg ut som en uppochnedvänd broiler, visade sig vid ett närmare skärskådande vara något helt annat. de Kooning är väldigt fascinerad av det landskapet runt om kring honom och han älskar att göra weekendtrippor alla veckans sju dagar. Det är dessa intryck, förmedlade genom hans intellekt som nu finns att beskåda på Moderna Museet.

Landskapet, det är Long Island utanför New York dit de Kooning flyttade i början av 60-talet och därav följer namnet på utställningen dvs. "Nordatlantens ljus". Ljuset är klarare, lite mer distinkt än det lätt diffuserade ljus som återfinns på sydligare nejder här i Europa.

Skulpturerna, som de Kooning började med i slutet av 60-talet ter sig för mig mer svårferställda än hans målningar. Trots formen, med det tredimensionella utförandet, så tycker jag att det ändå blir enklare med målningarna och teckningarna där man har det hela mera samlat framför sig. Visserligen är de expressionistiska, dvs uttrycksfulla, men vad de uttrycker är jag inte riktigt säker på.

de Kooning, forts.

Detta faktum, att man inte är säker är också någonting, är dock ingenting att frukta då de konventionella normer som gäller för konstbedömning ej kan appliceras på de Koonings arbete. Mycket av det nöje som dock finns i det, är att upptäcka det ibland oväntade hos denne f.d. planstrykare från Holland som har bott i USA sen 1926.

Frågan som jag ställde i rubriken, "Abstrakt expressionism eller bara abstrakt?" har givetvis olika svar, men för mig blir det en fungerande enhet. För får man bara ut någonting ur en eller två av alla dessa konstverk, så är det defenetivt värt de 10 kr. som inträdet kostar.

ME

DOKUMENTÄRFOTOGRAFI MED MÄNSKLIGHET.

Bilder av W.Eugene Smith på Camera Obscura.

W.Eugene Smith, en av dokumentärfotografins obestridliga mästare. Fotoessäerna han har gjort genom åren, framförallt för Life, är mycket kända och utdrag ur de mest kända finns nu på Camera Obscura i Gamla Stan.

Bilderna sträcker sig från kriget i Stilla havet under andra världskriget och framåt mot hans död 1978. Smiths bilder är i regel från det ovanliga i den vanliga vardagen. Dvs, det ovanliga är inget exotiskt i sig, men för de människor som berörs är det något ovanligt. T.ex. en bildserie om en svart hemhjälp i den amerikanska södern under 50-talet. Ett reportage som blev ordentligt omtalat på 50-talet. Det var första gången som en svart person fick bli huvudperson i en sådan essä. Bilderna skildrar hennes besök hos olika familjer och i Smith bilder finns både lidande och glädje, en närhet till ämnet som förflyttar betraktaren rakt in i den bit av amerikansk verklighet för 30 år sedan.

Smiths mest kända bildsvit är från den japanska fiskebyn Minamata, där befolkningen drabbades svårt av jätteföretaget Chissos enorma kvicksilverutsläpp. Skandalen uppdagades redan i slutet av femtitalet men utsläppen fortsatte ända in på 70-talet. Från denna bys kamp mot jätteföretaget och den japanska regeringen har Smith skapat bilder visar det cyniska profitsamhällets katastrofala följder. Bilderna finns även i bok, som heter just "Minamata".

Andra bildserier, från Spanien på 50-talet och stålverken i Pittsburgh, är också representerade. Attfäsedessa bilder i original, är ett privilegium som inte återkommer i förata taget. Så Camera Obscura har härmed visat att de finns chans att se bra fotografi där, och inte bara den självupptagna fotografi som, i mitt tycke, alltför ofta visas där.

ME

Frågesport...

Från hr. Hanneberg kommer följande frågespor

- 1, Vad heter huvudstaden i Vitryssland?
1, Minsk x, Leningrad 2, Volgograd
- 2, Vad kallas den religiösa sekt, som stiftades av en man vid namn Joseph Smith under 1800-talets första hälft?
1, Kväkarna x, Jehovas Vittnen 2, Mormonerna
- 3, Av vilken nationalitet är den inom motorsporten (Formel 1) så beryktade Niki Lauda?
1, Belgisk x, Österrikisk 2, Italiensk
- 4, Vilket år antog FN "Den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna"?
1, 1948 x, 1956 2, 1962
- 5, Lord Nelson, den berömda engelske sjöhjälten och amiralen stupade under slaget vid Trafalgar, vilket år?
1, 1801 x, 1805 2, 1811
- 6, Vad hette den babyloniske kungen, som 586 f.kr. förstörde Jerusalem och bortförde judarna i den babyloniska fångenskapen?
1, Attila x, Assur 2, Nebukanesar
- 7, Vilken europeisk huvudstad brukar kallas för "Donaus pärla"?
1, Budapest x, Bukarest 2, Wien
- 8, Under vilket årtionde var det som den norska huvudstaden Kristiania namnändrades till Oslo?
1, 1900-talet (01-10) x, 1920-talet 2, 1940-talet
- 9, Vad hette den omskrivne filosofen, vars huvudskrifter fick titlarna "Sålunda talade Zarathustra" och "Bortom gott och ont"?
1, Voltaire x, Nietzsche 2, Russel
- 10, Under vilket årtionde innehade amerikanen Rocky Marciano VM-titeln i tungviktboxning?
1, 1930-talet x, 1940-talet 2, 1950-talet
- 11, I vilket land tillverkas personbilmärket DAF?
1, Italien x, Västtyskland 2, Nederländerna
- 12, På vilket språk skrevs huvudsakligen bibelns Nya Testamentet? (ursprungligen)
1, Hebreiska x, Arameiska 2, Grekiska

forts.

Frågesport, forts.

13, Vilken av världsreligionerna uppvisar tre huvudriktningar, vilka kallas, Lamaism, Mahayana och Hinayana?

1, Shintoismen x, Buddhismen 2, Hinduismen

14, Vilken är Upplands landskapsblomma?

1, Vitsippan x, Blåklockan 2, Kungsängslilja

15, Den engelska sjuksköterskan Florence Nightingale blev känd som pionjär för den moderna sjukvården, bl.a. genom sina insatser under ett visst krig. Vad kallades detta krig?

1, Krimkriget x, Opiumkriget 2, Rysk-Japanska Kriget

Svaren återfinns längre bak i detta nummer.

DEN IDEALISKA

BREVBÄRINGEN?

En arbetsgrupp tillsatt av regionförvaltningen har nyligen presenterat en undersökning som man gett det pretentiösa namnet "Idealorganisation inom ankommande". Syftet med den sägs vara att

"förbättra servicen för kunderna genom att öka säkerheten och kvaliteten på våra produkter."

Som vi strax skall se är dett vilseledande matknadsföring; vad det handlar om är rätt och slätt att återigen rationalisera i brevbäringen. På bekostnad av brevbärarna naturligtvis - men också till priset av sämare säkerhet och kvalitet om så behövs.

Driftstatistiken.

Postverkets statistik över in- och utlämnade försändelser visar ett glapp på 8%: Det delas ut 8 procent fler försändelser än vad som lämnas in. Enligt statistiken alltså. Utredarna påstår nu, för det första, att felkällan finns att söka i driftstatistiken i brevbäringen. (Varför kan det inte lika gärna vara fel på andra sidan, i inlämningen?)

För det andra antyder de att felet uppstår genom att brevbärarna nyg-lar.

Här balanserar de på gränsen till det som Lagen rubricerar som förtal.

Man föreslår nu ^{att} ett helt nytt statistiksystem skall provas på ankommande. Idag vägs/räknas posten på varje enskilt distrikt/filial/Box-avdelning.

Istället föreslår man att all post vägs direkt vid ankomsten till kontoret, innan den sorteras. Eftersom man genom särskild statistik vet antalet försändelser per kilo, får man genast fram hur många försändelser som ankommit till kontoret. Därigenom kan man, åtminstone i viss utsträckning, från dag till dag anpassa bemanningen i serteringen. Det är en tanke med detta nya system. Men huvudsyftet är att annat. Genom att man vid vägningen (enligt såstatistiska metoder) plockar ur ett visst antal försändelser och registrerar vilket adressblock och vilken gatuadress de skall till, får man redan här fram uppgifter om försändelse antalet i blocken och på distrikten.

Statistikupptagningen på distrikten kan därigenom slopas!

Är det tänkt!

Systemet skall fr o m i höst provas på ett par kontor parallellt med nuvarande driftstatistik.

Det stora frågetecknet är, enligt min mening, att den enskilde brevbäraren i och med det här systemet riskerar att helt tappa kontrollen över statistiken på det egna distriktet. (I synnerhet som man tänker sig, när systemet utvecklats, att all statistik skall tas upp redan på spridningspostkontoret = Tomtebede!:) Dessutom försvinner en arbetsuppgift för brevbärarna (tvärtemot vad många tror har vi idag tid för statistikupptagningen).

Delsorterång - lagerorganisation.

Den som har litet erfarenhet av delsortering vet hur sårbar den är, eftersom den i regel kräver större kunskaper än blocksorteringen. Dessutom är den hopplös att arbeta med, helt enkelt därför att det inte finns utrymme och arbetsredskap som är anpassade till den. Vidare försvårar den förarbetet på distrikten (uppsorteringen) för i första hand den evana personalen.

Därför har man på de flesta kontor strävat mot att begränsa den så mycket som möjligt (helt kommer man aldrig ifrån den).

MEN, nu är det en gång så att Postverket tjänar en hel del genom att på det här sättet försämrar kvaliteten, säkerheten och arbetstrivsel.

Därför har man hårdare börjat driva införandet av delsortering. Man tänker sig då att ett adressblock skall fördelas på 2-3 distrikt plus eventuella sterkunder. De nya brevbäringsfacken (som Åkersberga har fått) skall användas. I den här utredningen förbigår man med tystnad att dessa saknar småbrevfack. För att lösa det problemet kan man tänka sig att antingen ta fram ytterligare en fackuppsättning - med småbrevfack- eller att upphäva nuvarande bestämmelser om att småbrev inte får samsorteras.

Man kan naturligtvis också tänka sig att man sk-t-r i att lösa problemet. Det skulle inte alls förvåna.

En taktik som man nu prvar för att driva igenom delsorteringen, är att koppla den till lagerorganisationen.

De prov med lagorganisation som nu pågår på fem kontor i Storstockholmsområdet, tillkom efter mångåriga krav från avdelningen. Tre brevbärare bildar ett lag och en av dem är lagförman, vilken förutom högre lön har 20 minuter per dag för att biträda de övriga, bl a genom att hjälpa ovan personal.

Postverket gick med på att prova lagorganisation för att uppnå bättre stabilitet i brevbäringen, som i Stockholmsområdet under många år kännetecknades av stor personalomsättning. Men på senare tid har, som alla känner till, arbetsmarknaden snabbt förändrats. Det går inte längre att på samma sätt komma och gå i brevbäringen.

Naturligtvis svalnade därmed Postverkets intresse för lagorganisationen. Att den i alla fall genom "höjd kvalitet och ökad säkerhet" skulle "förbättra servicen", bryr man sig som vanligt inte om.

Men nu har man som sagt upptäckt att man kan använda lagorganisationen som bytesvara för att driva igenom lagdelsorteringen.

Det är nu en viktig facklig uppgift att förhindra denna affär. Enligt min uppfattning är det lika bra att spela lagorganisationen om villkoret för att få den är att vi betalar med delsortering.

Utredningen innehåller också några andra förslag, men de är av mindre betydelse; driftstatistiken och delsortering-lagorganisation är de två stora.

/JÅ

Svaren till frågesporten kommer nedan,

- 1, 1
- 2, 2
- 3, X
- 4, 1
- 5, X
- 6, 2
- 7, 1
- 8, X
- 9, X
- 10, 2
- 11, 2
- 12, 2
- 13, X
- 14, 2
- 15, 1

TÅBY I - TIO BUDORD

Du skall inga andra gudar hava jämte Rune, Hasse och Postmästaren.

Du skall icke göra dig någon bild.....Du skall icke tillbedja sådana, ej heller tjäna dem.
(inte ens Bertil Zachrisson)

Du skall icke missbruka svordomar och " runda " ord.

Tänk på att hålla tosletterna i rent skick. Spotta ej snus här och där.
(Gör du det hemma också?)

Du skall icke dräpa dig själv i alkohol.

Du skall icke begå postbrott.
(Bryt ej tystnadsplikten, ta inget som tillhör kunderna)

Du skall icke stjäla.
(Hur man nu kan gör sina arbetskamrater så illa genom att ta deras tillhörigheter.)

Du skall icke bära falskt vittnesbörd mot din nästa.

Du skall värda dina arbetskamrater.
(Låt ej din avundsjuka gentemot någon arbetskamrat, uttrycka sig i pinsemma och naiva försök att " knuffa " undan henne/honom. Låt förnuftet råda över känslorna)

Du skall icke hava begärelse till din nästas distrikt, pengar, träskor, klocka etc.

NÅGRA ORD OM TILLKOMSTEN AV EN SEMESTERPLAN PÅ SEKTION 4

Att välja rätt tidsperiod för sin sommarssemester är som att spela på lotteri. Skall det bli vackert väder eller regn ?? Den gångna sommaren har med sitt fina väder gjort alla oroliga önskemål onödiga. Men innan en semesterplan är klar och godkänd är det ett stort arbete. Jag vill därför ge min syn på detta verk eftersom jag gjort det några år. Önskemålen skall vara lämnade i slutet av februari. Många tycker det är för tidigt, men skall man köpa en resa till något efterlängtat resesmål, måste man vara tidigt ute.

Arbetet börjar med att granska önskemålen och efter 10 minuter reser sig håret från huvudet, alla har nästan samma önskemål. Jag brukar lite skämtsamt säga: av 10 chaufförer har 12 begärt semester över midsommar. När man sedan dragit de långa pennstrecken, börjar samtalen om att " Du kanske skulle vilja ^{flytta} någon eller några veckor?" " Men varför just jag ?", är alltid det stående svaret.

Nu skulle jag vilja dela in de goda medarbetarna i två kategorier och börja då med minussidan.

Dit hör:

- Egoister som alltid tänker på sig själva.
- De som skall ha fem veckor, annars jävlar.
- De som inte ändrar sina önskemål.
- De som alltid skall ha två veckor kring midsommar och sedan tre veckor i juli.
- De som alltid skall ha i juli
- De som alltid hotar med sin "käring" för att använda deras eget språk.
- De som inte lämnat sina semesteransökningar i tid.
- De som kommer med ändringar efter slutarbetet, (så att hela korthuset rasar.
- De som altenerar, men som lägger sinna önskemål samtidigt.
- De som är emot säsongsanpassning, (kan vara ytterst svårt).

forts.

Påoplussidan:

- + De som alltid går att prata tillrätta.
- + De som tar ut huvuddelen på vintern.
- + De som saknar kontanta medel (tråkigt nog).
- + De som nöjer sig med tre veckor.
- + De som tar juni, juli eller augusti i hela kalendermånader.
- + De som tar vikariat på högre befattningar.
- + De som altenerar, inte lägger sina önskemål på samma tid utan efter varandra.
- + De skolungdomar som ställer upp hela sommaren.

Ja, det är lite av de problem, hot och visslingar som förekommer. Många kanske nu tycker att "Varför håller han på med det där?" Men om sanningen skall fram är det en rätt intressant uppgift att få det att fungera. De flesta är nu nöjda och begär eftersändning eller lagring av sin post.

Jag vill med några rader då tala om centralregistrets duktiga medarbetare, som får arbeta hårt och länge ja, ibland på övertid för att få det att gå i lås. Det är Postens öga mot allmänheten och är ytterst viktiga. Trots onda halsar, snuviga näsor och vridna nackar (någon har till och med vuxit med sin uppgift) har ni hjälpt arbetsledarna till en bra sommar, så bra den kan bli.

Vi reser i det tysta ett monument över er.

Rune D.

Sol och skugga i dagens Spanien

Dagens siste solstråler smeker min brunbrända kropp. Havet brusar enformigt men avslappnande, som bakgrunds musik, i närheten.

Vid en enkel strandbar med helmtäk väntar jag otåligt på att kyparen skall visa sig, så att jag får beställa.

Jäg befinner mig i närheten av Puerto Sagunto i Spanien, en dödsdömd stad. Med sina 30.000 innevånare är den helt beroende av järnverket, var de flesta, direkt eller indirekt får sin utkomst.

I Spanien finns det tre järnverk, två i norr, i Baskien, och detta i Puerto Sagunto, vid Medelhavet.

Det sägs att det stedsägda järnverket är mycket gammalmodigt, nästan fallfärdigt, och att det inte finns köpasare till dess produkter. Men rykten susar, och varje spanjor vare sig han jobbar där eller inte, har sin egen uppfattning.

"Den är inte gammal! Men tre järnverk är för mycket för Spanien. Och de i Baskien vågar inte regeringen lägga ned. E.T.A. finns ju där. Men vi skallockså kämpa." eller "Jovisst är den gammal.

Det lönar sig bättre att ge varje arbetare en viss summa i avgångsvederlag, än att hålla den igång. Dessutom förorenar den alldeles för mycket. Stäng den, det är bäst."

"Regeringen är tvungen att stänga det efter påtryckningar från EG-länderna, om Spanien skall gå med i EG. Järnet är mycket billigare och av bättre kvalitet än Frankrikes och Italiens. De blir utkonkurrerade. Men vad har vi i E G att göra?"

"Det är USA som ligger bakom. Spaniens dåliga finansiella situation har medfört att vi har lånat massor av pengar från USA. De kan göra med oss, precis vad de vill"

Vem skall man tro på ????

Allt tyder på att om ett par år kommer järnverket att läggas ner, trots befolkningens förtvivlade kamp. Det har varit mass-

demonstrationer, 20-30.000 personer i Valencia och i Madrid. I juni spärrades motorvägen till Valencia av med barrikader och eld. Inte en bil kunde ta sig fram. Nu i höst skall de fortsätta kämpa. Men jag tvivlar på att det tjänar något till.

Det tregiska är att regeringen inte lyckats leta fram någon ersättnings industri. Vad skall alla de 4000 arbetare som i först hand är berörda göra i detta land, där arbetslösheten är uppe i 18 %? Fly från Puerto och försök hitta arbete någon annanstans?

Stängs järnverket, kommer troligen Ford att lägga ned sin fabrik med 11.000 anställda. Folket räknar med att ca. 25.000 personer kommer att beröras.

Det som kan hjälpa upp situationen är om man bygger ut turismen, som knappast existerar här. Men en 50 års karl som stått vid en masugn i hela sitt liv, kan han bli tex. servitör? Mycket tveksamt! De kilometer långa stränderna är fina och inte särskilt befolkade, men vattnet redan nu hotar badförbud.

Puerto är en nedgången stad, med högre arbetslöshet än genomsnittligt och med mycket stora drogproblem. Att träffa en människa under 35 år som inte röker hash regelbundet är svårt. Och värre lär det bli!!

Men folket här kan kämpa, de har inte blivit lika passiva som vi i Sverige än. Och folket står enat.

"Un pueblo unido jamás será vencido" Ett enat folk kan aldrig besegras.

Solen har försvunnit, och det börjar bli kyligt. I slutet av augusti märks höstens märkande. Jag lämnar mina dystra tankar och baren och cyklar hem.

A.T.

Rop-klubb

Representantskapets årsmöte 18/3 1983.

Till ordförande för årsmötet utsågs Stellan Mattsen/Klubb Sollentuna.

Verksamhets- och revisionsberättelse

godkändes i stort sett utan någon debatt.

Stadgeändringar.

I avdelningens stadgar (arbetsordning heter det numera) gjordes den ändringen, att lantbrevbärarna, lokalvårdarna och arbetsledarna förlorar sina mandat i representantskapet. Deras yrkesklubbar har jittills haft ett mandat vardera. Avdelningens studieorganisatör övertar ett av de tre mandat; de två övriga tillfaller övriga klubbar. Lantbrevbärarna och lokalvårdarna har redan beslutat att lägga ner sina klubbar; istället skall s k ärendegrupper tillsättas. Arbetsledarklubbens framtid är ännu inte avgjord.

Val.

Till ordförande omvaldes Bengt Olsson.

I valet till tre ordinarie ledamöter i avdelningsstyrelsen fanns sex kandidater:

Kjell Ekdahl (64 röster), Göthe Berglund (44) omvaldes och Kenneth Sehlberg/Hud (51) nyvaldes.

Kerstin Hedin/Sth 6 (21), Kjell Svensson/PGC (21) och Tony Eriksson/Jeh (6) slogs ut.

Till suppleanter i avdelningsstyrelsen valdes:

Stellan Mattsen/Sltna 45 röster

Gunnar Breqvist/Temteboda 43

Barbro Ankarstrand/Bdh 41

Lennart Rydström/Sth1 39

Anders Hagbe/Sth 4 38

Till revisorer omvaldes Sven Bengtsson/Chauf och Hans Jägroth/SR.

Till valberedning omvaldes Josef Lundell, Bengt Söderman/HÄG och Örjan Pettersson/Chauf.

Regionala L-ATF.

Börje Anderssen rapporterade om utfallet i 1982 års L-Atf.

För vår klubbs del blev resultaten:

Pc Täby 1 flyttades upp från F13 till F14, pc i Danderyd och Åkersberga från F11 till F12.

Xfa Täby 1 uppflyttade från F9 till F10.

En pj vardera TÄBY 1 (Birgit J) och Danderyd 1 (Hans T) lyftes ur befordringsgången till F5. Tre pj i Åkersberga (Klas J, Johny E och vakant) sak samma.

Personalrestaurangerna.

Staffan Helmberg informerade om arbetet med att förbättra "måltids-servicen i personalrestauranger".

De statliga regler som gäller (Måltidskungörelsen från 1968) tillåter egentligen Postverket att enbart subventionera personalens måltider genom att tillhandahålla lokaler och utrustning.

Man har dock regeringens tillåtelse att på arbetsplatser med brevbäring (samt några andra större arbetsplatser) ge ytterligare subvention.

Det sker antingen via s k biträdesanslag, dvs man anställer någon på vissa timmar per dag, eller s k driftbidrag, vilket innebär att man betalar ut en viss summa åt en entreprenör. Driftbidrag är det system som tillämpas på Täby 1, och det är också den ordning som man - i samråd med avdelningen - beslutat att succesivt övergå till där man idag har andra former.

Sterleken på de framtida driftbidragen är ännu inte fastställda; tanken är också att besluten om dessa skall delegeras ner på postområdesnivå.

Det här är ungefär så långt som man hittills nått. Arbetet fortsätter.

Eskil Gustavsson.

ordförande i förbundets postsektion, hade inbjudits till mötet.

Han uppehöll sig fr a vid avtalsörelsens resultat, riksdagsmotionerna som heter postgirets (och därmed hela Postverkets) ekonomi, omorganisatienen av regenförvaltningarna (CRU), problemen med bilarna i stadsbrevbäringen (tillverkningen har plötsligt upphört) och lantbrevbäringen (svårt få intresserade till de 150 nya tjänsbilar som

beställts).

Skrivelser.

I en skrivelse föreslog storklubbarna att en ärendegrupp för datafrågor tillsätts. Bifölls av mötet.

I en skrivelse från Klubb Sth C krävdes ett nej till JAS (det nya fltgplanet) och att beslutet om det framtida luftförsvarets inriktning skall uppskjutas till 1987.

Skrivelsen antogs.

Undertecknad hade förelagt repskapet en skrivelse som föreslog ett uttalande "Stöd det kämpande Afghanistan", samt att avdelningen skulle skänka 1000 kronor till Afghanistanhjälpen.

Ett av avdelningsstyrelsen omarbetat förslag till uttalande - "Sovjet ut ur Afghanistan" - antogs också. Däremot avslogs mitt yrkande på ekonomiskt bidrag.

Rapport från representantskapets möte 15 september.

Säkerhet i postbehandlingen.

Staffan Helberg från avdelningsstyrelsen rapporterade om vad som uppnåtts inom SÄPO-projektets olika delar:

- Fortbildningen för arbetsledarna (fyra dagar) är genomförd. Eventuell fortsatt utbildning beslutas på postenrådesnivå.

- Fortbildningen för pj-personal (två dagar) är snart avslutad. Båda dessa utbildningar har mettagits positivt.

- För nyanställd personal har införts en tremånaders utbildningsperiod. Den första veckan är en introduktionsvecka på den arbetsplats där man kommer att placeras, därefter följer tre veckor på postskolan, sedan två månaders praktisk övning/utbildning och så till sist en två dagars "uppföljning" med den lokala postbehandlingsinstruktören.

Under de här sammanlagt tre månaderna är man vad som kallas tidsbegränsat anställd; dvs man är i praktiken anställd på prov.

- I Nersberg genomför man ett prov med lokal rekrytering, dvs de sköter alla nyanställningar själva.

- Arbete pågår med att ta fram en ny uniform. Under våren 1984 kommer ett lokalt klädförråd att öppnas på Bryggargatan.

- Kampanjen för att flytta felplacerade postlåder har gett resultat, men den är ännu inte avslutad.

- Prov med senare inställetid i brevbäringen hade man tänkt att genomföra - men inget kontor ville delta i det!

- Inträningsdistrikt för nyanställda brevbärare skall inrättas på alla kontor med minst 20 distrikt. Specialdistrikt - s k K-distrikt - med längre kringarbete skall inrättas efter behov.

- Lagerorganisation i brevbäringen provas på flera kontor, med i huvudsak positivt resultat - i alla fall enligt de rapporter som lämnats. Det är ännu inte klart om systemet kommer att genomföras, förhandlingar pågår.

- Provet med lokala postbehandlingsinstruktörer har utfallit mycket positivt. Även här pågår förhandlingar, i första hand om de 17 tillfälliga PHI-tjänster som nu finns.

- Provet med mindre sektioner i brevbäringen rapporterades däremot ha gett ett sämre utfall: fr a påstods det ha resulterat i att xfb "än mer ägnade sig åt skrivbordsarbete".

- Avdelningen har också framfört krav om information på arbetstid för pj-persnalen.

Avdelningens framtida organisation.

Den s k CRU-utredningens förslag, vilka skall genomföras 1/7 1984, innebär i princip att de nuvarande regionförvaltningarna försvinner. En del av deras göromål förs upp till central nivå, andra flyttas ner till områdesförvaltningarna, som samtidigt blir färre (några, t ex Norrtälje) dras in) och döps om till regionkontor.

Den tendens som klart kunnat skönjas under senare år, nämligen att allt mer av den fackliga verksamheten kretsar kring of:en/regionkontoren kommer att förstärkas. Å ena sidan förlorar avdelning 3001 alltmer i betydelse, den blir mer och mer en papperstiger, å andra sidan intensifieras och fördjupas samarbetet mellan klubbarna inom of:em. I varje fall är det på det här viset inom Sollentuna of.

I större delen av landet utnyttjar förbundsstyrelsen den här situationen till att driva på utvecklingen mot större avdelningar: en avdelning för varje of/regionkontor. Typiskt nog frångår man principen i Storstockholm - naturligtvis därför att den här skulle innebära mindre avdelningar!

Huruvida det nu en översyn av den fackliga organisationen, och avdelningsstyrelsen aviserade på det här mötet att man kommer att

lägga ett förslag senare i höst. Av Bengt Olssons föredragning framgick, att vi kan vänta oss ett förslag om någon sorts "storklubbar". Vid det här mötet företogs för övrigt en konkret åtgärd i den riktningen vid fördelningen av avdelningens förtreendemannatid: Fr o m innevarande budgetår får vår klubb och Klubb Järfälla släppa till tid åt Söllentunaklubben, därför att den utsetts till "förhandlingsansvarig klubb" - också det en åtgärd i samma riktning!

Nu aviserade Bengt Olsson att man kan komma att föreslå att resurser även överförs från avdelningsstyrelsen till de nya "sterklubbarna", eller vad de nu kommer att kallas.

Det kommer utan tvekan att bli nödvändigt att återkomma till den här frågan och de förslag som kommer att presenteras. Men jag har ett råd som jag redan nu skulle vilja ge: Det gäller inte enbart att hitta tekniska lösningar som förenklar för och tillfredsställer "beslutfattarna" (jag är själv en av dem) i klubb-, sterklubs- eller avdelningsstyrelserna.

Hur skall medlemmarna (den stora majoriteten) kunna styra sin fackförening? Hur skall den enskilde medlemmen kunna få en bygglig överblick och ett verkligt inflytande över klubbens-avdelningens-förbundets arbete?

Det är den väsentligaste frågan om vi vill ha en stark fackförening - och den måste finnas med i kalkylen redan från början!

Förhandlingsdelegation L-ATF.

Till förhandlingsdelegationen vid 1984 års regionala L-ATF-förhandlingar valdes från vårt postområde Stellan Mattsen/Söllentuna.

Stockholms-tidningen.

Bidragen till Stockholms-tidningen fortsätter. Den här gången rörde det såg om en borgensförbindelse på (högst) 300.000 kronor; i praktiken lär det nog bli så att avdelningen får betala de här pengarna.

Fredsfrågan.

Järfälla- och Johanneshovsklubbarna hade sänt in två förslag till uttalande i vad de kallar fredsfrågan.

Johanneshovs förslag antogs av repskapet, efter bifallsyrkande av avdelningsstyrelsen, Claesson/Joh och Appelqvist/Stje. Vi återger uttalandet i sin helhet.

Undertecknad och Hanberg/Sth 5 yrkade avslag. Mina argument återfinns till stor del på annan plats i den här tidningen. Tilläggas bör dock att den "frysning av nuvarande kärnvapenarsenaler" som uttalandet har som första krav, ställs just i det läge där Sovjet har som störst för-

språng! Upprepet är alltså - i likhet med mycket annat som fredsrörelsen sysslar med- prosovjetiskt - och därför antisvenskt!

/JÅ rapporterade och kommenterade.

NYA AVLÄMNINGS- STÄLLEN?

Den ordinarie översynen av brevbäringen sker numera vart tredje år. Då avläser man driftstatistiken, det görs en ny kartläggning av distrikten, nya regler i arbetstidsberäkningen beaktas.

Men nu händer det ju en del under dessa tre år, framför allt i villaområdena. Vad gör man som brevbärare, om man får nya avlämningsställen?

För det första begär man att få se kartläggningen från den senaste omläggningen. Där kan man se om de nytillkomna avlämningsställena redan finns medräknade i den gällande arbetstidsberäkningen. Som regel är de inte det.

När man har fått ca 5 nya avlämningsställen i villa eller ca 10 i flerfamiljshus, skall man omedelbart och skriftligen - vänd dig till din facklige representant! - anmäla detta till arbetsledningen. Detta är nämligen av betydelse för utbetalningen av eventuell övertid, vilket framgår av avtalstexten, som jag slutligen citerar (ATB såd 151, pkt 8):

"Om antalet avlämningsställen och som en följd därav antalet försändelser i ett brevbäringsdistrikt ökat så mycket att veckoarbetstiden beräknad enligt anvisningarna i OAF, överskrids med minst 25 minuter, skall som förlängd arbetstid anses den tid med vilken veckoarbetstiden överskrids. Förlängd arbetstid får beräknas föreligga tidigast fr o m ingången av veckan näst efter den under vilken vedebörande brevbärare skriftligen anmält, att nya avlämningsställen tillkommit."

/JÅ

Upprop för Facklig Aktion mot Kärnvapen

Färdriktningen kan ändras. Vi kan tillsammans gå mot en ljus framtid. Trygghet och säkerhet kan skapas för alla nationers folk, gemensamt. Rätt använda rätter jordens resurser till för arbete och välfärd åt alla. Kunskap, idéer och program finns. Förutsättningen är ett kapprustningsstopp!

Världens samlade lager av kärnvapen motsvarar nu i miljon 250 tusen Hiroshimas-bomber. Ett totalt krig kan när som helst utlösas av tekniska fel, mänskliga misstag, ökade militära och sociala spänningar eller ekonomiska motsättningar. Varje plats på jorden kan nås av en kärnvapenmissil på mindre än en timmas tid. Kemiska och biologiska vapen kan spridas över världen med helt okontrollerbara följor. Människligheten leds i detta ögonblick mot en ofattbart plågsam förintelse. Generationers arbete kommer att utplånas på några dagar eller timmar. Kapprustningen måste stoppas!

De militära kostnaderna undergräver världsekonomin. Människorna får allt mindre över för sina dagliga behov. Svält och undernäring ökar. Massarbetslösheten breder ut sig. Ekonomiska kriser skakar våra samhällen.

Uppropet i olika samhällssystem känner ett allt större behov av att tyta kraven. Därför följ följande föreningsrörelsen. Det gör kampen mot kapprustningen till en direkt facklig angelägenhet.

Den folkopinion, världen över, som idag protesterar mot det militära vansinnet är inte tillräckligt stark. Det räcker inte med den opinionsbildning som sker i form av studiecirklar, massmöten och demonstrationer. Flera miljoner människor deltar runt om i världen. Men det finns hundratals miljoner människor på arbetsplatserna, som måste engageras i fredsarbetet, för att kapprustningen skall kunna stoppas. Endast fackföreningsrörelsen kan nå dessa människor.

Fackföreningsrörelsen kan ge fredsopinionen det avgörande genombrottet. Det kan ske genom en kraftfull internationell facklig aktion mot kärnvapen, stödd av freds-rörelsen och alla andra folk-rörelser som vill ha

fred och nedrustning. Startsignalen för en sådan aktion måste komma från Sverige som alliansfritt land och internationell förebild.

Vi kan på i spetsen med en manifestation i form av ett kort produktionsstopp över hela landet, med vändning för samhällsviktiga funktioner och tekniskt komplicerade processer. Samtidiga aktiviteter i skolorna, utrop via etermedia och dagstidningar, uppehåll i trafikera, blockeringar i kyrkorna och andra åtgärder kan öka manifestationens effekt.

Aktionen bör förberedas genom att svenska fackliga ledare tar upp samtal på internationell nivå och väddar till andra länders fackliga organisationer om att delta med kraftfullast möjliga åtgärder, allt efter de förutsättningar som råder i varje land.

Vårt förslag till huvudkrav vid en sådan manifestation är:

- ① Frysning av nuvarande kärnvapenarsenaler, som ett första steg i riktning mot en total kärnvapenedrustning.
- ② Prova uppsättningar gällande alla länder och alla prov ovan och under jord.
- ③ Omläggning från militär till civil produktion påbörjas enligt den plan som skisserats i FN-rapporten "Nedrustning och utveckling".

Aktionen skall utgöra ett led i fackföreningsrörelsens långsiktiga fredsarbete. FN-planen måste vidareutvecklas nationellt och på företagsnivå, så att omläggning från militär till civil produktion kan ske, utan att de som nu arbetar i vapenindustrin blir arbetslösa. De erfarenheterna blir värdefulla i en tid då den tekniska utvecklingen driver fram en snabbare allmän strukturomvandling. Därmed verkar aktionen inte bara mot kapprustningen, utan också för ett tryggare och bättre samhälle i vidare mening.

Vi som undertecknat det här uppropet väddar till alla fackligt aktiva att i sina respektive organisationer verka för kraftfullast möjliga stöd för vårt förslag.

- ④ Stödet för en "Facklig aktion mot kärnvapen" skall uttryckas i uttalanden som behandlas i stadgenliga former, inom de fackliga organisationerna.
- ⑤ Uttalanden skall riktas och sändas till respektive fackförbund och dess huvudorganisation.

⑥ Stöduttalanden skall för kännedom sändas också till:
Svenska FN-förbundet
Box 16115
104 65 STOCKHOLM

Stöd vårt förslag om en FACKLIG AKTION MOT KÄRNVAPEN!

Jens Bengtsson, Göteborg. Riksdagsledamot. Ordförande i Svenska FN-förbundet och medlem i Statspartisternas Förbund.
Stellan Ståhlend, Ornskoldsvik. Internationell ledare för Angermanlands SÄP-distrikt. Medlem i Sveriges Läroförbund.
Torsten Ekman, Stockholm. ABP. Tidigare LO:s stadsavdelning.

Ragnar Eriksson, Nyköping. Fabriks klubb-ordförande vid AB Sunlight. LO-sektionens ordförande och ledamot av LO-distriktets styrelse i Sörmland.

Barbro Eerwa, Stockholm. Andre ordförande i Fastighetsarbetarnas Förbund. Riksdagsledamot. Ledamot av Arbetsrörelsens Forum.

Anni Furusjö, Stockholm. Informationssekreterare i Arkitektförbundet.

Anders Göttsund, Örnsköldsvik. Metall klubbordförande vid Hägglund & Söner. Helena Ivanoff, Stockholm. Medlem i Sjukvårdsmannaförbundet och aktiv i fredsgruppen inom TCO-distriktet i Stockholm.

Ann Marie Jonsson, Stockholm. Ordförande i Svenska Medicinstuderandes internationella kommitté och aktiv i Medicinstuderanter mot kärnvapen.

Anas Johansson, Kungälv. Medlem i SHSTF och aktiv i fredsgruppen inom TCO-distriktet i Stockholm.

Göran Johansson, Göteborg. Ordförande i Metall verksstadsklubb vid SKF.

Nils Kristoffersson, Stockholm. Förbundssekreterare i Sv Fabrikärbetareförbundet.

Gertrud Lundgren, Piteå. Ordförande i LO-sektionen och ledamot av styrelsen för sektion 5 i Kommunals svd 8.

Sjörn Mattsson, Göteborg. Ordförande i Socialdemokratiska fackklubben vid Volvo.

Bror Parjus, Lidköping. Redaktör för Livsmedelsarbetareförbundets tidning Mål och Medel. Medlem i Svenska Journalistförbundet.

Göran Pettersson, Stockholm. Studierelsekreterare i Sv Lantbrukararbetareförbundet.

Janette Rigné, Göteborg. Medlem i EKF. Aktiv i TVB och IKFF, Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet.

Sven Rydberg, Stockholm. SIFs representant i Arias koncernstyrelse.

Maag Selder, Stockholm. Ordförande i Sjukvårdsmannaförbundets AB-distrikt.

Sven-Arne Sjöland, Nås. Livsmedelsarbetareförbundets lokalombudsman i Eslöv.

Dick Urban Westro, Stockholm. Medlem i Arkitektförbundet.

Lars Osterberg, Nacka. Fd förbundsombudsman i Sv Kommunalarbetsförbundet.

OMBYTTA ROLLER

Har i annonserna föregåtts av ett ryckte att vara svart vit på mer än ett sätt. Denna komedi om hur den svarte från ghattot blir rik och den vite från överklassen hamnar i ghattot skulle alltså även stämma till social eftertanke. Ett lite väl magstarkt påstående, trolige kan filmen uppröra en vit general från Sydafrika, möjligen skulle även våra Svenska börskometer bli lite ledsna i ögat, det visar sig ju i filmen att en pajas från ghattot klarar upp de värsta börsklipp med bravur.

Men filmen har andra kvaliteer, den är rolig ibland för jävligt rolig, mest tack vare den svarte komikern Eddie Murphy vars mimik är suverän. Även Dan Aykroyd i den andra huvudrollen bidrar till att locka fram en hel del skratt.

Själva storryn är som sakt var ganska tunn, jobbar mycket med skillnaden i utanpåverket mellan de fattiga och den rika överklassen. Och det är klart, det är alltid kul att se hur överklassens choser och konstlade livsföring förlöjligas. Det finns bla en suverän scen som utspelar sig i en bar med en tennisbana som bakgrund, ett gäng överklassyngel sjunger en i deras tycke smålustig sång för sina flickvänner "snacka om att hålla stilen". Sammanfattningsvis en film att gå och se och skratta åt.

MENINGEN MED LIVET (Monthy Python)

Nåt svar på den frågan ger väl Monthy Python gänget inte, det är väl det som är svaret eller ??????? Annars är det som vanligt när Monthy Python gänget är i farten dålig smak, spyor, drift med överklass, underklass, läkare, kyrkan, amerikanska uppkomlingar ~~mmmmmm~~. Men jag vet inte, som gammal Monthy Python fan saknar man någon slags helhet, filmen har blivit lite väl krampaktig i sina försök att vara värre än någonsin, ju mer utflipprad desto bättre, en del partier av filmen känns lite väl konstruerade. (Nästan lika konstruerade som den här så kallade recensionen).

Vår handläggare

K.L.

Telefonanknytning

758 40 41

Datum

1983-09-29

Ert datum

Vår beteckning

Avg. 13
Ert beteckning

MOTION

På grund av arbetsförhållandena uppe på avgående sorteringsexpeditionen kräver vi att ett nytt lönesystem utarbetas och börjar tillämpas snarast möjligt.

Det lönesystem vi har nu, vilket innebär att man får lön efter ålder och anställningsår, är ej demokratiskt eftersom det är uppenbart att en del gynnas mer än andra.

Ett ackordsystem skulle däremot vara mer demokratiskt riktigt och förhoppningsvis skulle det också leda till en snabbare arbetstakt.

Om ni tillgodoser vårt krav är vi villiga att utarbeta ett nytt lönesystem som kan träda i kraft 1 juli nästa år.

Vi emotser med förväntan Ert svar .

Med vänlig hälsning

Reformatörerna Kattis och Madeleine

Motion = i detta fall förslag

Ackord = lön uträknad efter viss arbetsprestation

Reformatör = förbättrare

Vårt motto: En för alla, alla för en!

INTERNATIONELLT:

FREDSRÖRELSENS POLITIK SMAKAR BÄRFIS!

Den här betraktelsen börjar i maj 1983 på Peleponesos i Grekland.

I den ljumma försommarmarkvällen stiger bussen över bergen mellan Tripoli och Arges. När jag ser ut genom fönstret lyser månskärnan så starkt, som jag aldrig sett den uppe i Norden. Mina vänner sjunger och dansar i bussen, de är upprymda:

Vi har varit och demonstrerat för FREDEN!

Från Kerassitsa, den lilla by där Lambrakis en gång föddes, marscherade vi in till Tripoli och ropade de slagord, som nu ekar över hela Europa: Kärnvapenfritt Europa! Steppa Pershing II! Ut ur NATO! USA ut ur!

Men när jag, som utländsk gäst, på vägen ner embeds att hålla ett litet anförande och då påpekar att vi i Sverige visserligen inte har några utländska baser att demonstrera mot, men däremot främmande kärnvapenbestyckade ubåtar som opererar i våra skärgårdar, vill man inte tre mig.

Då förstår jag att den grekiska fredsrörelsen, i varje fall så som den här träder fram, är precis likadan som den svenska, och jag kommer att tänka på vad Hans Furuhagen skriver i "Grekernas värld" (Bennierts världshistoria del III) på tal om perserväldet några hundra år för Kristi födelse:

"Perserkungarnas erövring av världen förbereddes under flera år, både militärt, diplomatiskt och ekonomiskt. Främmande länder utspejades och kartlades, geografiskt och politiskt. Vägar och brear byggdes, fartyg och manskap anskaffades, livsmedelförsörjningen planerades.

I det land som skulle erövrats var man under flera år väl medveten om vad som förestod. Diskussionen om hur man skulle möta perserna var intensiv. Om den antipersiska fraktionen vann, byggde man försvarsmurar och krigsfartyg. Om den perservänliga falangen segrade, skedde persernas erövring på diplomatisk väg. Sändebud skickades till perserkungen för att i ceremoni överrätta "jord och vatten" som symboler för underkastelsen. I varje grekisk polis fanns både pro-persiska och anti-persiska grupper. De närmaste decennierna efter persernas intåg i Jenien är fyllda av berättelser om strider mellan de rivaliserande grupperna i de grekiska städerna - allt medan den persiske satrapen sakta men säkert flyttade fram sina positioner"

Nu behöver man naturligtvis inte gå 2500 år tillbaka i tiden för att finna en jämförelse med dagens ryska politik - och hur den bemöts av dem den hotar. Gör t ex experimentet att byta ut "perserna" mot "tyskarna", "perserkungen" mot "Hitler" och "grekisk polis" mot "parlament"!

I Grekland på 300-talet fvt, segrade, i varje fall i två av de viktigaste städerna, Athen och Sparta, den "antipersiska" politiken. Man rustade upp och namn som Marathon, Salamis, Platai, men också Thermopylae!, minner än idag om den motståndsvilja och det mod som besegrade perserna.

Lägg märke till det: Man valde hellre kriget än underkastelse.

Vilken fraktion segrar i vårt land, i vår tid?

En stor del av den svenska fredsrörelsen och t o m några ledande ministrar förespråkar anpassning: man underskattar betydelsen av de militära kränkningarna av svenskt territorium, de nedrustar den svenska krigsmakten och driver politiska kampanjer i syfte att urholka försvarsviljan och skrämja folk till underkastelse, man gör politiska eftergifter typ fiskegränserna.

Fredsrörelsens och anpassningarnas nuvarande politik ökar därigenom risken för krig, eftersom den försvagar de förhållandevis svaga länderna, medan den lämnar den starkaste, eller i varje fall mest aggressiva stormakten, Sovjet, i fred.

När jag skriver detta är det en ovanligt varm svensk sommar dag. Jordgubbarna har nyss mognat. Den försäljare i Täby Centrum som gör reklam för PRIMA JORDGUBBAR får räkna med att kunderna ingående granskar hans vara, innan det blir något köp.

Lika neggranna bör vi vara, när vi nu erbjuds FRED.

FRED är en stor sak som kan smaka lika underbart gott som jordgubbar. Men den kan också smaka bärfis, om villkoret för den är underkastelse och ofrihet. Men till skillnad från bärfisen, som visserligen smakar f-t illa, men ändock är ganska ofarlig, kommer en sådan fred att innebära en ohygglig framtid för den som köper den.

Ett elände och ett lidande som är större än de uppoftningar, som försavaret av den fred i nationellt oberoende och frihet som vi ännu har, kostar oss, och framför allt kan komma att kosta oss.

FRED? Javisst! Men äkta vara!

Jan Åhman

VÅR FACKFÖRENING:

HISTORIA OCH VISIONER

DEL I.

Det svenska Postverket har anor från 1500-talet, men det moderna postverk som vi känner, föddes först vid 1800-talets mitt. 1855 införs ett av befodringsavståndet oberoende enhetsporto för brev och frimärket introduceras. 1873 får även paketen enhetsporto. 1849 är första år för lokal brevbäring i Stockholm. 1855 har den fått större utsträckning och samma år sätts de första brevlådorna upp. Innan dessa reformer genomfördes fick alla stockholmare gå till Posthuset i Gamla Stan (nuvarande Postmuseum) för att såväl lämna avgående post som för att hämta ev. ankommande. Stockholm hade trots allt 93.000 invånare 1850, så även om beläggningsprocenten inte var densamma som idag, så måste det ha varit litet trångt ibland.

1863 indelas den underställda personalen i tre kategorier: vaktbetjante (= vaktmästare), postiljoner, vilka ansvarar för transporterna av post ute på limjerna, och till sist brevdragarna, som brevbärarna kallades. Postiljonerna hade fast lön, men den huvudsakliga inkomsten bestod av traktamentena; brevdragarnas främsta inkomstkälla var till en början den sk "brevbärarskillingen", vilken bestod i en avgift på tre öre per försändelse, som adressaten fick betala. 1882 upphörde brevbärarskillingen efter en överenskommelse i Världspostförbundet.

1885 sammanförs dessa tre yrkeskategorier till en grupp vars titel blir postvaktbetjante. Tre anställningsformer förekommer. Ordinarie var fast anställda tjänsteinnehavare. Extra var kontraktanställda med tre månaders uppsägningstid. 1896 lär det ha behövts åtta år som extra för att bli ordinarie i Stockholm. Reservbetjante avlöndades endast när de fullgjort vikariat.

Den ordinarie hade från 1889 rätt till pension från 65 år. Pensionen utgjorde 42-50% av lönen.

1901 fick ordinarie och extra fri läkarvård och medicin. Vid sjukdom

fick den ordinarie personalen behålla lönen änder tre månader per kalenderår.

1908 fick den ordinarie personalen 15 dagars semester.

Den genomsnittliga lönen för betjante var 1886 907 riksdaler, inklusive alla tillägg. Det var strax över existensminimum. Men det var en avlöning som gav rösträtt, eftersom strecket var satt vid 800 riksdaler.

Först 1904 fick postbetjante tillträde till serteringen av brev. Dessförinnan hade denna syssla skötts av tjänstemännen. 1918 införas titlarna förste postiljen och överpostiljen.

Under de första 40 åren skedde brevlådstämningen i Stockholm till fots. Först 1895 anskaffades cyklar, 1920 blev det motorcyklar och på 30-talet kom bilen.

Alla transporter i Stockholm ombesörjdes intill 1913 med häst och vagn. Transporterna utfördes på entreprenad, och då som nu var postpersonalen missnöjd med detta. 1913 anskaffas motorferden och alla transporter övergår i Postverkets egen regi.

1895 var Stockholm indelat i 33 brevbärardistrikt med 6 man i varje. Utdelningen skedde i 5 turer per dag ända fram till 1917, då den 5:e turen slegades. Den 4:e turen drogs in 1921, men återinfördes 1931. 1940 drogs den återigen in när det behövdes folk till mobiliseringen. 1859 fraktades den första posten på järnväg och 1863 inrättades den första postkupan i modern bemärkelse. Den gick mellan Stockholm och Göteborg.

När jultidningarna och jul- och nyårskorten met slutet av 1890-talet blev populära, förersakade de till en början kaos i Postverket. Personalen fick arbeta närapå dygnet runt. På nyårsafton 1898 arbetar man förtvivlat med att sortera de 3.300.000 nyårsbrev som skickades det året, och vid midnatt håller förmanen tal till personalen:

Ärade tjänstemän och kamrater! Den högtid är åter inne, då man firar det nya årets ankomst. För oss, som arbetar i postverket, ingår året med hopat arbete, med större ansträngning, men det gläder mig att se att postvaktbetjante arbetar lika villigt och med samma energi, oaktat de ej vet om de får någon ersättning eller något erkännande för all sin möda. Då jag nämner, att detta känns hårt, tror jag uttalat alla kamraters tankar. Den tid är nu i alla fall borta, då vi ansågs för de enkla kugghjulen i maskineriet, och det gläder mig att kunna konstatera att en större humanitet och en bättre anda nu gör sig gällande bland postpersonalen.

Före och efter talet uppträdde Stockholms postvaktbetjantes musik-

kår och även deras sångkör. Telegram anlände från kollegorna i Haparanda.

Sedan återupptog man arbetet med att sortera nyårshälsningarna! Någon övertid var det inte tal om, i bästa fall fick man en liten gratifikation.

1896 och 1897 anlätades tom militär i brevbäringen för att få ut all post över jul och nyår!

År 1909 slopas beteckningen "betjante" och även denna grupp blir tjänstemän.

Detta var något kort om den materiella bakgrund mot vilken vår fackförening en gång i tiden bildades. I nästa nummer av PN skall jag skriva litet fackföreningshistoria.

För den som vill läsa mer:

Artikeln bygger fr a på tre källor:

Roland Sandell: Postvaktbetjante och facket (60p - uppsats, STh Univ)

Ture Nerman: Stockholms Postmän

Mattelin m fl: Svenska Postmannaförbundet 1896 - 1936.

/Jan Ahman.

Lbb Sven Erikson och Pontus Österman, Ljusterö 1963

Roende över Klintsundet, 1963.

Alla Bilder: Nisse Johansson, Danderyd.

AHMAN Jan

Åkerbyvägen 244-3 tr

- 35

